

Nr 327.

Av herr Nilsson, Bror, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående organisationen av rationaliseringsverksamheten på jordbrukets område m. m.

I proposition nr 149 till riksdagen angående organisationen av rationaliseringsverksamheten på jordbrukets område m. m. föreslår Kungl. Maj:t i likhet med 1947 års centrala lantbrukskommitté att lantbruksnämnderna utrustas med vissa tjänstemän på rekryteringsstadiet med agronom- eller lantmäterit utbildning — lantbruksassistenter.

I avvaktan på behandlingen av 1944 års personalutrednings betänkande angående anställningsförhållandena för bland annat viss civil personal med teknisk utbildning inom statsförvaltningen och på i utsikt ställd särskild utredning angående anställningsförhållandena för befattningshavare med agronomutbildning inom statsförvaltningen föreslås vidare, att 1947 års centrala lantbrukskommittés förslag rörande lantbruksassistenternas avlöningsförhållanden tills vidare godtages som ett provisorium. Kommitténs förslag innebär, att dessa tjänstemän — så vitt de inneha agronomutbildning — lönegradsplaceras enligt reglerad befördringsgång, som om de tillhört sådan personalkategori, som avses i 4 § 1 mom. b) i kungl. kungörelsen den 30 juni 1947 (nr 436) angående reglerad befördringsgång för viss icke ordinarie personal i statens tjänst d. v. s. en befördringsgång omspännande 7½ år med början i Cf 17 fram till Ce 24. Lantmäterit utbildade lantbruksassistenter åter föreslås få en reglerad befördringsgång enligt 4 § 1 mom. a) nämnda kungörelse innebärande en befördringsgång, omspännande 5 år med början i Cf 19 fram till Ce 24.

Den i avseende å befördringsgången olikartade behandlingen av agronomutbildade lantbruksassistenter och sådana med lantmäterit utbildning måste betraktas såsom synnerligen egendomlig. Om vid fastställande av befördringsgången hänsyn togs till studietidens längd, inberäknat praktikant-tjänstgöring samt studiekostnader, finner man, att agronomerna härvidlag äro väl så betungade som lantmätarna. Därtill kommer att tjänsten som lantbrukskonsulent är densamma, vare sig den innehaves av en agronom eller lantmätare. Någon skillnad i befördrings- och lönehänseende bör därför icke göras mellan dessa båda personalkategorier.

I detta sammanhang må erinras om att i av 1944 års personalutredning avgivet betänkande angående reglering av anställningsförhållandena för viss

civil personal inom statsförvaltningen lantmätaraspirant under första anställningsåret föreslås vara placerad i lönegrad Cf 20 samt från och med andra anställningsåret antagas till extra ordinarie lantmätare med placering till en början i lönegrad Ce 22 och uppflyttning därefter till Ce 23 och Ce 24 med ett-års-intervaller. Skäligheten talar för att frågan om reglerad befordringsgång för såväl lantbruksassistenter med lantmäteriuutbildning som för sådana med agronomutbildning löses i enlighet med den av 1944 års personalutredning för lantmätare föreslagna.

På grund av vad som anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta om reglerad befordringsgång för lantbruksassistent, omspännande tre år med början i Cf 20 fram till Ce 24.

Stockholm den 3 april 1948.

B. A. Nilsson.